

بررسی اثر پایداری سینه کاری خروجی TBM از ایستگاه با سیستم

فورپولینگ با شبیه سازی سه بعدی عددی

(مطالعه موردی مسیر غربی ایستگاه K۳ خط ۳ قطار شهری مشهد)

امید سرگزی^{۱*}، محمد مهدی سروش^۲، مصطفی قلیچی^۳، حمید خباز^۴

۱- کارشناس ارشد ژئوتکنیک، موسسه مهندسی رهاب، قرب قائم، (o69sargazi@gmail.com)

۲- کارشناس ارشد عمران، موسسه مهندسی رهاب، قرب قائم، (m.sorush@gmail.com)

۳- دانشجوی دکتری سازه، موسسه مهندسی رهاب، قرب قائم، (mostafa.ghelichi@gmail.com)

۴- کارشناس ارشد سازه، موسسه مهندسی رهاب، قرب قائم، (h.khabbaz@student.kgut.ac.ir)

چکیده

در مناطق شهری بعثت غالب بودن شرایط زمینی ضعیف و بخاطر مسائلی نظیر ترافیک، حمل و نقل و طرح‌ریزی تجهیزات، تونلها در اعماق کم حفر می‌شوند. در تونل سازی یکی از شیوه‌های موثر افزایش خصوصیات ژئومکانیکی خاک و جلوگیری از نشست زمین در سازه‌های زیرزمینی کم عمق، استفاده از سیستم فورپولینگ می‌باشد. از این سیستم می‌توان جهت ایجاد چتری از خاک تقویت شده، در جلوی سینه کار در حال پیشروی تونل به منظور جلوگیری از نشست سطح زمین و کاهش جابجایی‌ها استفاده نمود. به منظور پایداری سینه کار و همچنین کنترل نشست سطح زمین، دستگاه TBM یک فشار اعمالی به سینه کار وارد می‌کند. از آنجا که برای اعمال این فشار نیازمند حفاری خاک و بالطبع پر شدن چمبر دستگاه می‌باشد، با توجه به این که در ابتدای حفاری دستگاه به طور کامل در خاک قرار ندارد و همچنین به دلیل عدم ایجاد شرایط آب بند و نیز پرنشیدن چمبر از مصالح حفاری شده امکان اعمال کردن فشار کامل از طریق چمبر وجود ندارد. پروژه خط ۳ قطار شهری مشهد، به طول ۲۸/۵ کیلومتر و مشتمل بر ۲۴ ایستگاه خواهد بود. نحوه حفاری در این پروژه، استفاده از سیستم شفت مرکزی می‌باشد. بدین ترتیب که دو دستگاه حفاری مکانیزه در دو جهت غربی و شرقی و در خلاف جهت یکدیگر عملیات حفاری را انجام می‌دهند. بعد از ریزش حادث شده در قسمت خروجی TBM شرقی و مطالعات انجام شده بر روی گزینه‌های مختلف جهت پایداری سینه کار مسیر غربی استفاده از سیستم فورپولینگ جهت تحکیم قسمت‌های ریزشی در دستور کار قرار گرفت. در این پژوهش به بررسی اثر استفاده از این سیستم پایداری در سینه کار شروع حفاری مسیر غربی به کمک تحلیل عددی و با استفاده از نرم افزار FLAC^{3D} پرداخته می‌شود.

واژه‌های کلیدی: تونل، فورپولینگ، پایداری، تحلیل عددی

۱- مقدمه

عموماً در مناطق شهری بعلت غالب بودن شرایط زمینی ضعیف و بخاطر مسائلی نظیر ترافیک، حمل و نقل و طرح‌ریزی تجهیزات، تونل‌ها عمدتاً در اعماق کم حفر می‌شوند. از طرف دیگر تونل‌ها باید بنحوی ساخته شوند که کمترین میزان تخریب را برای سازه‌های سطحی به همراه آورند، بنحوی که کمترین میزان تغییر شکل را در سطح زمین داشته باشیم. همچنین تونل‌ها در مناطق غیر شهری عمدتاً در شرایط زمینی نامناسبی که تأمین پایداری و محدود سازی تغییر شکل در هنگام حفاری نسبتاً مشکل می‌باشد، حفر می‌شوند. بنابراین مهندسی تونل باید قادر به رفع مشکلات و مسائل به وجود آمده در مناطق شهری و غیر شهری باشد. در مواردی که مقاومت زمین پایین بوده و نیاز به محدود سازی تغییر شکل‌ها داریم، علاوه بر تقسیم سطح تونل به قطعات کوچکتر، از روش حفاری تونل با سیستم‌های پایدار ساز نیز به صورت همزمان استفاده می‌شود.

جهت استحکام سینه کار در هنگام حفاری، از روش‌های کمکی خاص مانند فورپولینگ استفاده می‌شود. در این روش از لوله‌های فولادی برای تشکیل یک لایه تقویتی بین تونل در حال حفر و توده سنگ و خاک بالای تونل، برای کاهش پتانسیل نشست سطحی استفاده می‌گردد. فورپولینگ یک تکنیک جدید تونل‌سازی است. این تکنیک یک روش پیش‌تحکیمی در سازندهای ضعیف است که محل انجام آن در سینه کار تونل می‌باشد. این روش معمولاً در شرایط زیر بکار برده می‌شود:

۱- وجود روباره کم عمق بالای تونل ۲- زمین‌های روان ۳- محدود کردن نواحی واریزه‌ای زمین ۴- سنگهای له شده و به شدت خرد شده ۵- زمینهای سست و ضعیف

این تکنیک در نواحی که در معرض خطر هستند بکار برده می‌شود، یعنی جبهه کارهایی که بعد از حفاری، با توجه به شرایط خاص سنگ یا خاک، زمان کافی برای نگهداری و تحکیم وجود ندارند. از این رو، قبل از حفاری باید زون مورد نظر نگهداری یا پیش‌تحکیم شود. در این روش یک لایه چتری در پیشانی (بالتر از سطح مقطع) تونل قبل از حفاری ایجاد می‌شود تا حفاری با سرعت و ایمنی بیشتر در زیر چتر نگهدارنده انجام شود. از جمله دلایل موفقیت تکنولوژی و روش این سیستم می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- روش لوله‌گذاری به صورت مستقل از شرایط منطقه اطراف خود عمل کرده و ریسک حرکت لایه‌ها و شرایط مشابه زمین‌شناسی را کاهش می‌دهد.
- این روش از نظر اجرا بسیار ساده بوده، نیاز به ماشین‌آلات خاص ندارد و یک روش انعطاف‌پذیر و قابل ترکیب با دیگر تکنیک‌ها و روش‌های تحکیمی می‌باشد.
- با اجرای این روش پایداری جبهه کار افزایش، از نشست‌های سطحی تونل‌ها به مقدار زیادی جلوگیری و ایمنی عملیات حفاری، با تحکیم سقف افزایش می‌یابد.

روش اجرای فورپولینگ به این صورت است که در ابتدا توسط یک سیستم حفر مثل جامبودریل نسبت به حفر چال‌های رینگ‌ها با مشخصات و زوایای محاسبه شده و نصب همزمان لوله در این چال‌ها اقدام می‌گردد. در این حالت با توجه به وضعیت زمین‌شناسی، اقدام به حفاری چال‌هایی با زاویه مناسب نسبت به افق روبه بالا و نصب لوله همزمان با پیشروی چال می‌شود و سپس عملیات تزریق با توجه به شرایط منطقه و محیط کار صورت می‌گیرد. وجود سوراخ در لوله‌ها تأثیر زیادی بر دوخته شدن آن‌ها به خاک و پایداری آن دارد.

از روش فورپولینگ نخستین بار در اوایل دهه شصت میلادی در بلژیک جهت احداث ایستگاه مترو انت ورپ استفاده شده است. این روش بصورت گسترده‌ای در آمریکا [۱] جهت ساخت تونل‌های با قطر کوچک و در ژاپن [۲] جهت احداث ایستگاه‌های مترو به کار گرفته شد. ماتسوموتو و همکاران [۳] در سال ۲۰۰۱ به شرح، کاربرد و مدلسازی روش چتری در ساخت تونل ساتسوما تاگامی در ژاپن پرداخته و نشان دادند که کاربرد روش چتری در کاهش نشست زمین در اثر حفر تونل بسیار رضایت‌بخش می‌باشد. پیلا و همکاران [۴] در سال ۱۹۹۶ جهت مطالعه رفتار نیمرخ تسلیح شده تونل با لوله‌های فایبر گلاس طولی یک سری آنالیزهای اجزای محدود سه بعدی انجام داده و در یافتند که لوله‌های تسلیح‌کننده طولی اثری مثبت بر پایداری نیمرخ حفاری داشته و سبب کاهش تغییر مکان و کوچک شدن ناحیه پلاستیک شده اطراف دهانه تونل می‌شوند.

در سال ۲۰۰۹، دیت و همکاران [۵] با انجام یک سری آزمون‌های سانتریفیوژ به شبیه‌سازی مدل فیزیکی از حفاری تونل‌های کم عمق و بررسی اثر استفاده از سیستم فورپولینگ در تسلیح خاک جبهه و سینه کار پرداختند. کاهش محسوس در میزان نشست‌های سطحی و تغییر ناحیه پلاستیک در تاج تونل، از جمله مهمترین نتایج پژوهش ایشان است. نتایج تحقیقات دیت و همکاران با یک مدل عددی سه بعدی تفاضل محدود نیز، تایید شده است. در سال ۲۰۱۰، جونیا و همکاران [۶] به روشی مشابه به بررسی اثر طول لوله‌های فورپولینگ بر پایداری تونل‌های حفاری شده در خاک‌های رسی پرداختند. نتایج نشان می‌دهد، افزایش طول لوله‌ها تا مقدار تقریبی دو برابر قطر تونل منجر به افزایش پایداری شده و افزایش بیشتر اثر چندانی بر میزان پایداری نخواهد داشت. در سال ۲۰۰۹، کنتوتاناسیس و همکاران [۷] به طراحی سیستم ایستگاه‌های تونل خط ۳ متروی آتن با استفاده از فورپولینگ و به کمک روش عددی پرداختند. هم چنین چویی و شین [۸] در سال ۲۰۰۴ و با تحلیل‌های عددی خود استفاده از روش فورپولینگ چتری را روشی بهینه در پایدارسازی سنگ‌های ضعیف معرفی کردند. نتایج بررسی‌های زمانی و دارای [۹] در سال ۱۳۸۷ که بر روی تونل شبلی قطعه ۲ الف آزادراه زنجان- تبریز واقع در سینه کار سنگی ضعیف، انجام شده است، نتایج تحقیقات چویی و شین [۸] را تایید می‌کند. هم چنین پژوهش عددی مطهری و وفائیان [۱۰] در سال ۱۳۸۷ حاکی از اثر بازدارندگی روش سقف لوله‌ای بر نشست تونل و متناظرا کاهش نشست سطح زمین است.

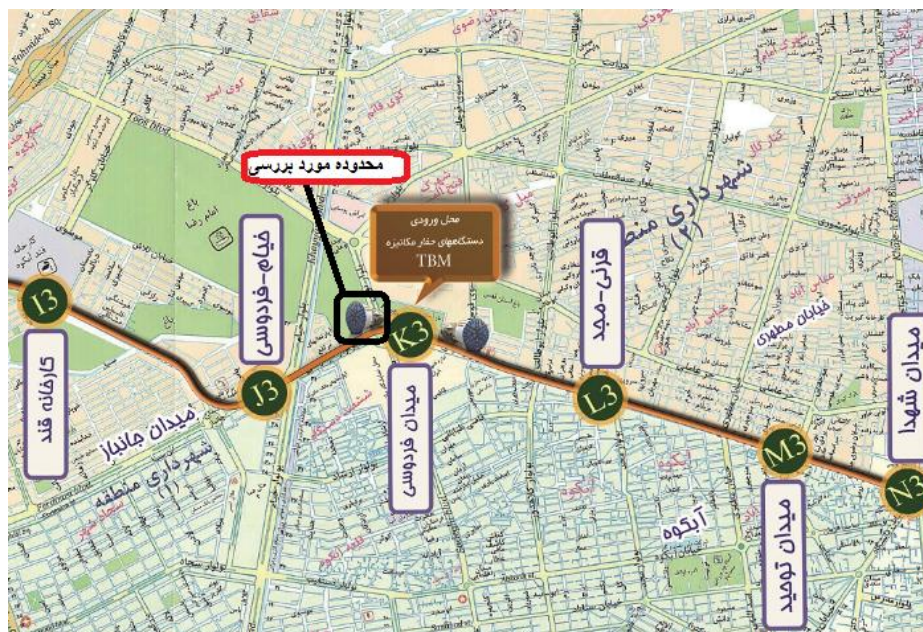
به منظور پایداری سینه کار و همچنین کنترل نشست سطح زمین، دستگاه TBM یک فشار اعمالی به سینه کار وارد می‌کند. از آن جا که برای اعمال این فشار نیازمند حفاری خاک و بالطبع پر شدن چمبر دستگاه می‌باشد. با توجه به این که در ابتدای حفاری دستگاه به طور کامل در خاک قرار ندارد و همچنین به دلیل عدم ایجاد شرایط آب بند و نیز پرنشاندن چمبر از مصالح حفاری شده امکان اعمال فشار کامل از طریق چمبر وجود ندارد. در نتیجه پیشروی با استفاده از جک‌ها و اعمال نیروی تراست (thrust) صورت می‌پذیرد. از آن جایی که محدوده پیشرو دارای خاک منطقه نامناسب جهت حفاری (خاک درشت دانه با چسبندگی پایین) می‌باشد و متعاقب آن احتمال ریزش در سطح زمین خواهد بود. با توجه به تجربه بدست آمده از شروع حفاری TBM شرقی، مطابق شکل (۱) که منجر به ریزش شدید خاک در سطح زمین گردید، گروه مهندسی پروژه به بررسی گزینه‌های مختلف جهت پایدارسازی خاک سینه کار حفاری پرداختند. روشی که منابع مختلف آن را تایید می‌کردند، استفاده از سیستم پایدارساز فورپولینگ بود. در این پژوهش به بررسی اثر استفاده از این سیستم و تاثیر آن بر نشست‌های ایجاد شده به ویژه در سطح زمین با شبیه‌سازی سه بعدی عددی و به کمک نرم افزار تفاضل محدود $FLAC^{3D}$ پرداخته می‌شود.

شکل ۱: نمایی از ریزش صورت گرفته در محدوده ورودی TBM شرقی

۲- محدوده بررسی و خصوصیات ژئوتکنیکی و زمین‌شناسی مهندسی خاک در محل پروژه

پروژه خط ۳ قطار شهری مشهد، به طول ۲۸/۵ کیلومتر و مشتمل بر ۲۴ ایستگاه خواهد بود که غربی‌ترین نقطه شهر مشهد واقع در انتهای الهیه را به جنوب شرقی شهر واقع در شهرک ابوذر متصل می‌کند. نحوه حفاری در این پروژه، استفاده از سیستم شفت مرکزی می‌باشد. بدین ترتیب که دو دستگاه حفاری مکانیزه در دو جهت غربی و شرقی و در خلاف جهت یکدیگر عملیات حفاری را انجام می‌دهند. شکل (۲) موقعیت و محدوده مورد بررسی را نشان می‌دهد.

شکل ۲: محدوده مورد مطالعه

بر اساس مطالعات صورت گرفته و نتایج آزمون‌های محلی و آزمایشگاهی، خصوصیات ژئوتکنیکی شفت ورودی خط ۳ قطار شهری مشهد (شفت میدان فردوسی) به صورت زیر می‌باشد:

لایه اول: این لایه با ضخامت حدود ۲ متر، لایه‌ای از خاک نباتی و زراعی می‌باشد.

لایه دوم: این لایه با ضخامت حدود ۱۰ متر، لایه‌ای از نوع SM و ML می‌باشد. وزن مخصوص خشک خاک این لایه حدود ۱۶ کیلونیوتن بر مترمکعب برآورد می‌شود. عدد آزمایش SPT برای این لایه خاک بطور متوسط ۲۵ بدست آمده است. با استفاده از آزمایش برش مستقیم، زاویه اصطکاک داخلی برای این لایه بطور متوسط حدود ۲۷ درجه و چسبندگی آن حدود ۲۰ کیلوپاسکال بدست آمده است.

لایه سوم: از عمق حدود ۱۰ تا ۱۴ متر، لایه‌ای از نوع SM می‌باشد که در آن لنزهایی از ML وجود دارد. وزن مخصوص خشک خاک این لایه به طور متوسط حدود ۱۶ کیلونیوتن بر مترمکعب برآورد شده است. عدد آزمایش SPT برای این لایه خاک بطور متوسط ۳۰ بدست آمده است. با استفاده از آزمایش برش مستقیم، زاویه اصطکاک داخلی بطور متوسط حدود ۲۸ درجه و چسبندگی آن حدود ۲۰ کیلوپاسکال بدست آمده است.

لایه چهارم: از عمق حدود ۱۴ تا ۲۰ متر لایه‌ای از نوع SM و SP دیده می‌شود. وزن مخصوص خشک خاک این لایه به طور متوسط حدود ۱۷/۵ کیلونیوتن بر مترمکعب برآورد شده است. عدد آزمایش SPT برای این لایه خاک بیش از ۴۰ بدست آمده است. زاویه اصطکاک داخلی بطور متوسط حدود ۳۱ درجه و چسبندگی آن حدود ۱۵ کیلوپاسکال بدست آمده است.

لایه پنجم: از عمق حدود ۲۰ تا ۳۰ متر لایه‌ای از نوع SM و GM می‌باشد. وزن مخصوص خشک خاک این لایه بطور متوسط ۱۷/۵ کیلونیوتن بر مترمکعب می‌باشد. عدد آزمایش SPT برای این لایه خاک حدود ۵۰ بدست آمده است. زاویه

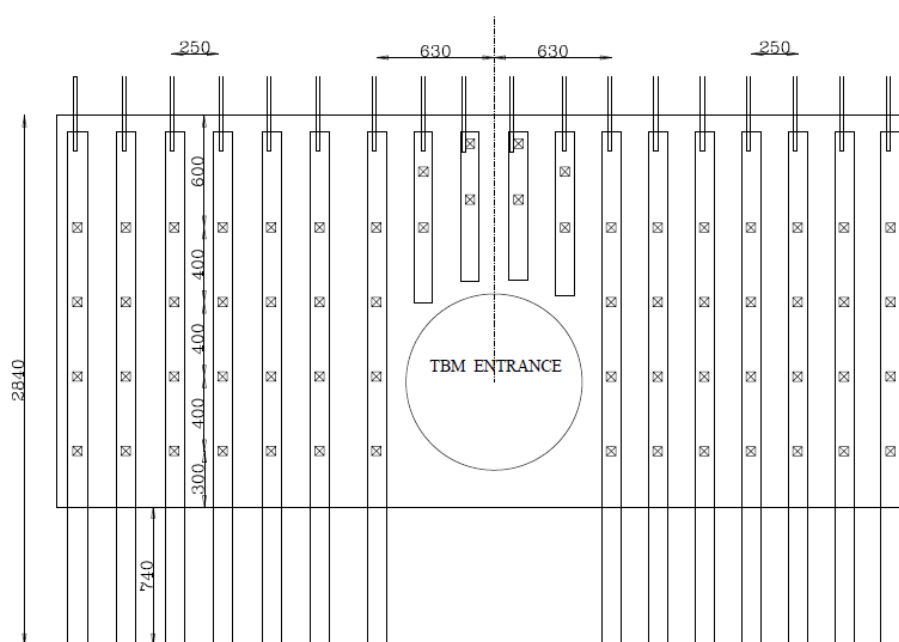
اصطکاک داخلی بطور متوسط حدود ۳۲ درجه و چسبندگی آن حدود ۱۰ کیلوپاسکال بدست آمده است. جدول (۱) خلاصه ای از پارامترهای ژئوتکنیکی را ارائه می دهد.

جدول ۱: مشخصات ژئوتکنیکی محدوده مورد مطالعه

عمق (m)	لایه	نوع خاک	γ_a (KN/m ³)	S.P.T	Es (Mpa)	C (Kpa)	ϕ	C_c	C_s
۲	۱	خاک نباتی							
۱۰	۲	ML & SM	۱/۶	۲۵	۱۵	۲۰	۲۷	۰/۱	۰/۲۰
۱۴	۳	SM & ML	۱/۶	۳۰	۱۷	۲۰	۲۸	۰/۲۵	۰/۱۵
۲۰	۴	SP-SM	۱/۷۵	۴۰	۳۰	۱۵	۳۱	-	-
۳۰	۵	SP-SM & GM	۱/۷۵	۵۰	۵۰	۱۰	۳۲	-	-

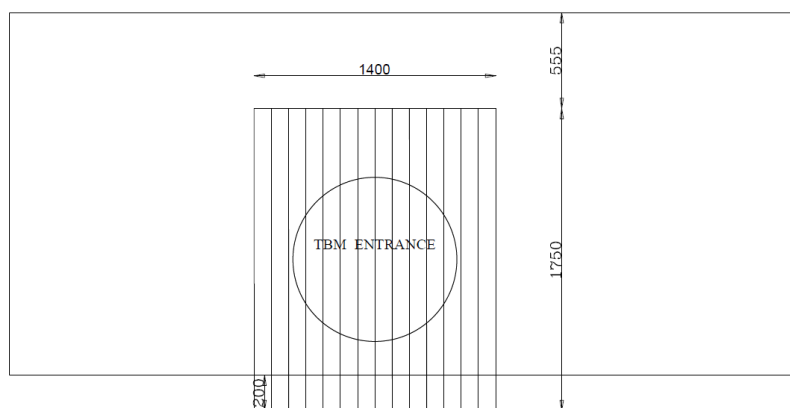
۳- مشخصات هندسی محدوده مورد بررسی

به منظور دستیابی به شفت ورودی میدان فردوسی، و با توجه به عمق گودبرداری حدود ۳۰ متری آن از سیستم سازه نگهدارنده شمع و انکر برای پایدارسازی دیواره غربی استفاده شده است. شمع های بتن مسلح دارای قطر ۸۰ سانتی متر و فاصله مرکز به مرکز ۲۵۰ سانتی متر بوده و سیستم انکراژ نیز مطابق آرایش نشان داده شده شکل (۳) اجرا شده اند.

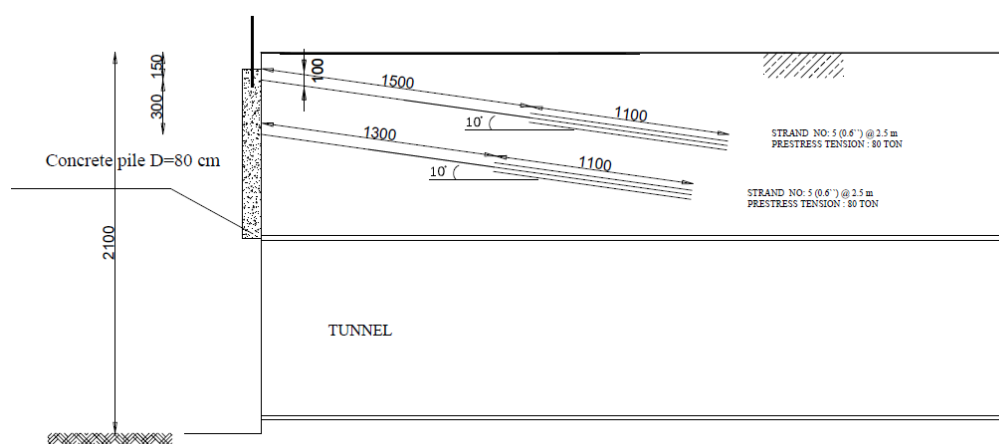

شکل ۳: سیستم سازه نگهدارنده در محل شروع به حفاری (دیواره غربی شفت)

هم چنین در محل خروج دستگاه حفار از شمع های بتن پلاستیک (تامپون) مطابق شکل (۴-الف) استفاده شده است. در این قسمت آرایش سیستم انکراژ نیز متفاوت از دیگر بخش های این دیواره می باشد به نحوی که وجود عناصر سازه ای نگهدارنده، در محل عبور دستگاه حفار قرار نداشته باشد. شکل (۴-ب) مقطع جانبی سیستم نگهدارنده در محور عبور دستگاه را نشان می دهد.

شکل ۴- الف: شمع‌های تامپون در محل خروج TBM

شکل ۴- ب: مقطع جانبی سیستم نگهدارنده در محور تونل

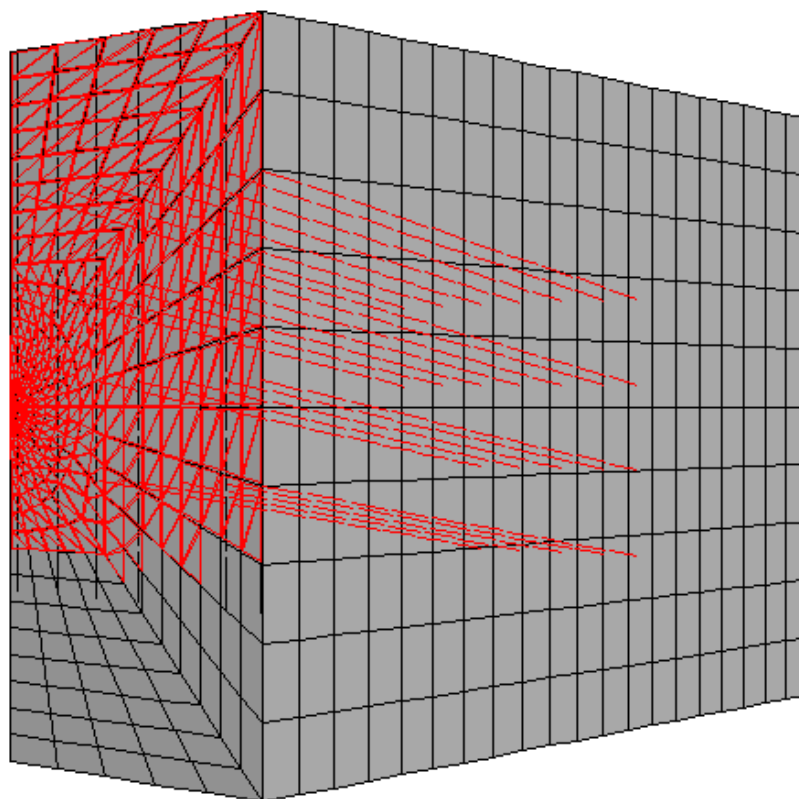
۴- مدل سازی عددی

شبهه سازی عددی مسئله حفاری تونل با یک مدل اختلاف محدود و به کمک نرم افزار $FLAC^{3D}$ انجام شده است. این برنامه کاربرد وسیعی در تحلیل مسائل پیچیده مهندسی و بطور ویژه مهندسی ژئوتکنیک داشته و قابلیت کدنویسی در آن، این برنامه را از برنامه‌های مشابه متمایز می‌کند و قدرت بیشتری در آنالیز مسائل مختلف ایجاد کرده است. به جهت جلوگیری از اثرات مرزی در هنگام تحلیل و هم چنین بهینه سازی زمان تحلیل، ابعاد محیط خاکی در هر دو راستای عمود بر حفاری، ۳ برابر شعاع حفاری، از مرکز تونل تعیین می‌گردد [۱۱]. به منظور ایجاد شرایط جدا شدگی، بین خاک و عناصر سازه ای، المان فصل مشترک تعریف شده است. در خصوص تعیین مقادیر سختی نرمال و برشی فصل مشترک، یک قانون تجربی در این زمینه وجود دارد که مقادیر سختی نرمال (k_n) و سختی برشی (k_s) را مساوی با ده برابر سختی معادل سخت ترین ناحیه مجاور پیشنهاد می‌دهد [۱۲]. سختی معادل (بیان شده در واحد تنش بر طول) برای یک زون در جهت قائم از رابطه (۱) قابل محاسبه است:

$$k = \left[\frac{K + 4/3G}{\Delta Z_{min}} \right] \quad (1)$$

در رابطه اخیر K و G به ترتیب مدول بالک و مدول برشی و ΔZ_{min} کمترین ضخامت زون مجاور فصل مشترک در جهت عمود بر آن است. نظر به یکسان بودن مقدار ΔZ_{min} در مدل هندسی مقدار سختی معادل برابر ۳۰۰ مگاپاسکال بدست می‌آید. سایر مشخصات المان فصل مشترک نیز وابسته به مشخصات خاک می‌باشد. بر این اساس مقدار اصطکاک برابر دوسوم زاویه اصطکاک داخلی خاک و مقدار چسبندگی نیز برابر دو سوم چسبندگی خاک در نظر گرفته شده است.

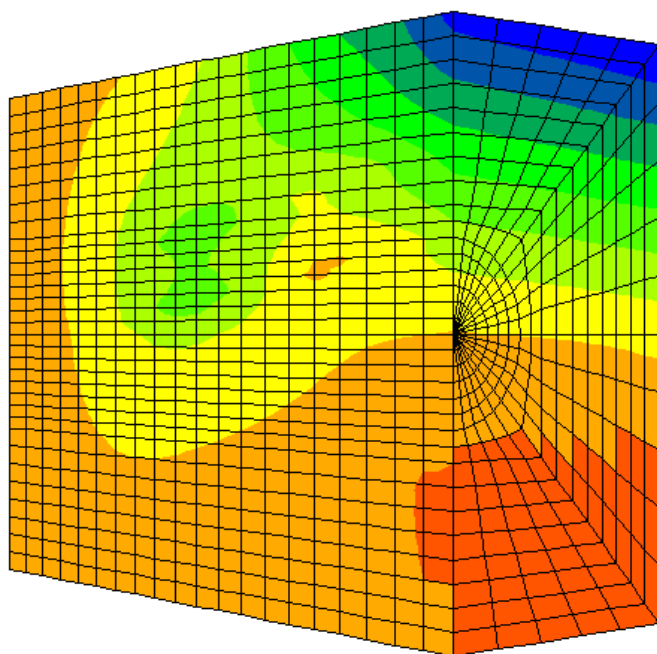
برای اعمال شرایط مرزی به مدل ساخته شده، تغییر مکان کف مدل باید در هر سه جهت مختصاتی بسته شود تا از وقوع جابجایی و ایجاد ناپایداری جلوگیری شود. تغییر مکان جداره جانبی بیرونی مدل باید در جهت X و Y بسته شود و مدل فقط می‌تواند در جهت قائم تغییر مکان دهد. در مرز محل محور تقارن مدل نیز برای ایجاد شرایط تقارن، تنها جابجایی در جهت عمود بر صفحه بسته شده است. به مرز محل اجرای سازه نگهبان و سطح زمین نیز که یک مرز حقیقی است، هیچ گونه محدودیتی اعمال نمی‌شود. شکل (۵) هندسه مدل عددی را نشان می‌دهد.

شکل ۵: هندسه اولیه پیش از انجام حفاری

مشخصات خاک مورد استفاده در تحلیل، مطابق جدول (۱) بوده و مدل رفتاری استفاده شده نیز مور-کولمب با فرض قانون جریان غیر هم بسته می‌باشد. مشخصات و موقعیت قرارگیری المان‌های سازه‌ای بر اساس شمع‌های بتن مسلح، شمع‌های تامپون، سیستم انکراژ و شاتکریت شکل‌های (۳) و (۴) و با فرض رفتار الاستیک اعمال شده است. برای شمع‌های بتن مسلح از المان سازه‌ای شمع و برای انکرها از المان سازه‌ای کابل استفاده شده است. هم‌چنین برای شاتکریت و شمع‌های تامپون از المان سازه‌ای پوسته بهره‌گیری شده است. برای ایجاد شرایط اولیه و برجا، تحلیل مدل صورت گرفته تا تنش‌های اولیه در محیط ایجاد گردند. در پایان این مرحله کلیه تغییر مکان‌ها صفر شده و سپس تحلیل‌ها برای انجام مراحل حفاری صورت خواهد پذیرفت. شکل (۶) وضعیت تغییر مکان‌های افقی در مدل پس از اعمال شرایط برجا را نشان می‌دهد.

با رسیدن به شرایط پیش از حفاری در مدل، تحلیل‌هایی در دو حالت استفاده و یا عدم استفاده از سیستم پایدارساز فورپولینگ به ازای مترها متفاوت حفاری انجام و مقایسه‌ای میان تغییر مکان‌های ایجاد شده صورت خواهد پذیرفت. بر این اساس سیستم فورپولینگ پیشنهادی مطابق شکل (۷) می‌باشد. مطابق این شکل از دو شبکه لوله فولادی سوراخ‌دار به قطر ۳ اینچ و ضخامت ۶ میلی‌متر که تزریق با فشار گروت در آن صورت می‌گیرد، در محدوده فوقانی تونل (عرض ۱۰ متر) استفاده می‌شود. لازم به ذکر است فاصله لوله‌های فورپولینگ از یکدیگر ۵۰ سانتی‌متر در عرض بوده و آرایش قرارگیری دو شبکه بصورت مثلثی است. جزییات طول و زاویه فورپولینگ در شکل (۷) آورده شده است.

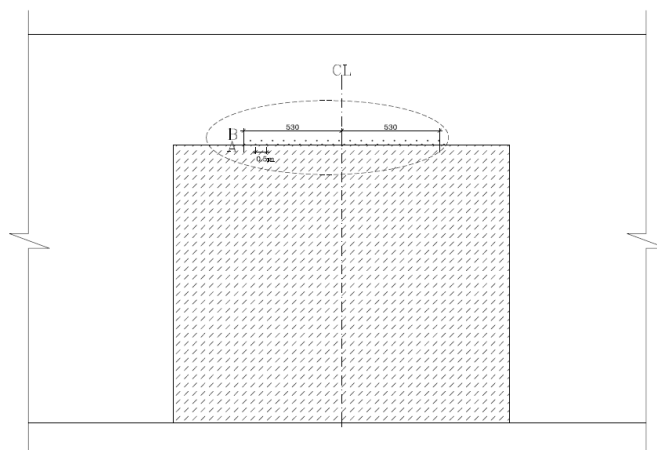
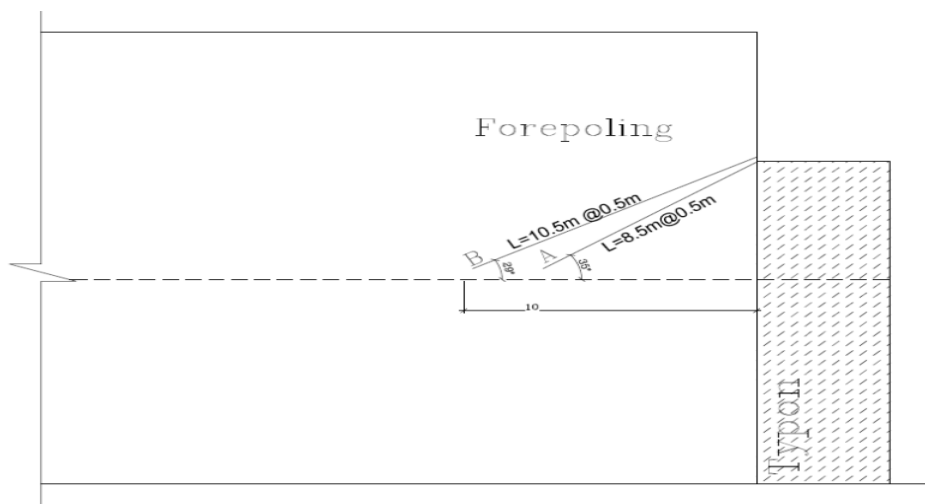
Contour of Y-Displacement

Magfac = 0.000e+000

Blue	-1.5849e-002 to -1.4000e-002
Dark Blue	-1.4000e-002 to -1.2000e-002
Green	-1.2000e-002 to -1.0000e-002
Light Green	-1.0000e-002 to -8.0000e-003
Yellow-Green	-8.0000e-003 to -6.0000e-003
Yellow	-6.0000e-003 to -4.0000e-003
Orange	-4.0000e-003 to -2.0000e-003
Light Orange	-2.0000e-003 to 0.0000e+000
Red	0.0000e+000 to 7.6158e-005

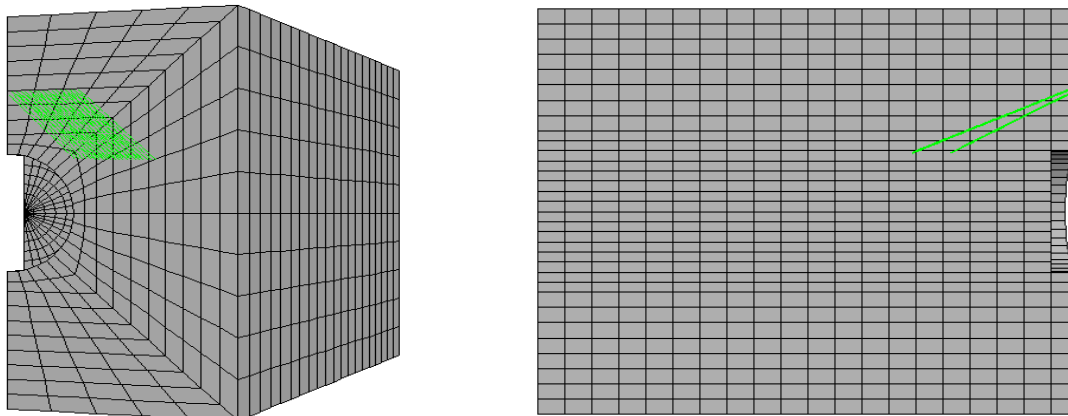
Interval = 2.0e-003

شکل ۶: وضعیت تغییرمکان افقی در شرایط برجا

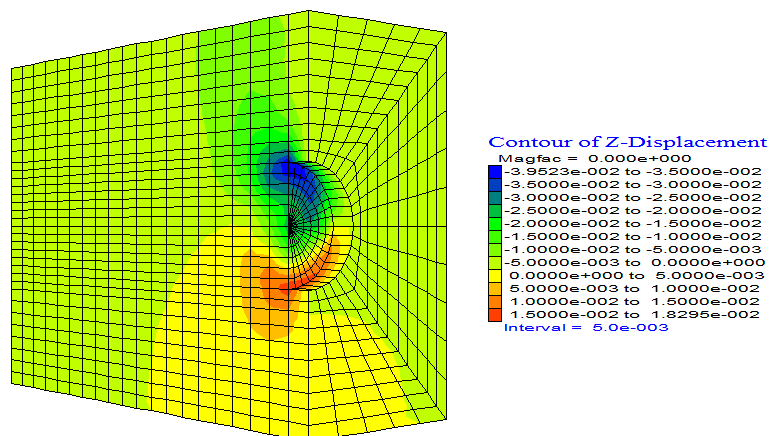
شکل ۷: جزئیات محل قرارگیری و آرایش سیستم فورپولینگ

به منظور شبیه سازی رفتار فورپولینگ از المان سازه ای تیر استفاده شده است و مشخصات لوله فولادی و گروت تزریق شده بصورت معادل در نرم افزار وارد شده است. شکل (۸) شبیه سازی فورپولینگ در FLAC^{TD} را نشان می دهد.

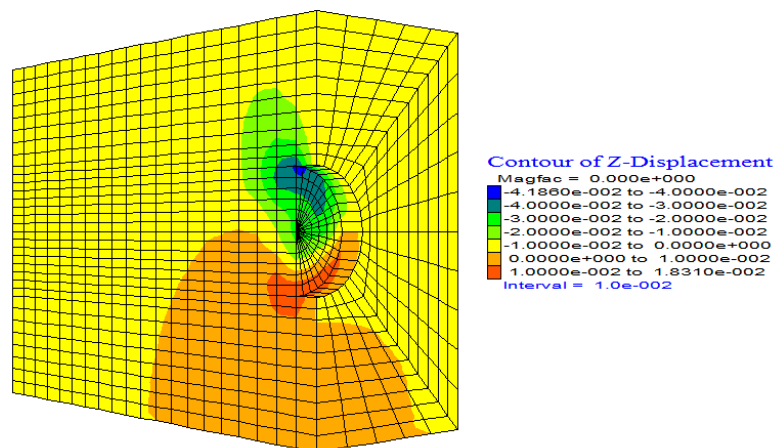

شکل ۸: شبیه سازی فورپولینگ با المان سازه ای تیر

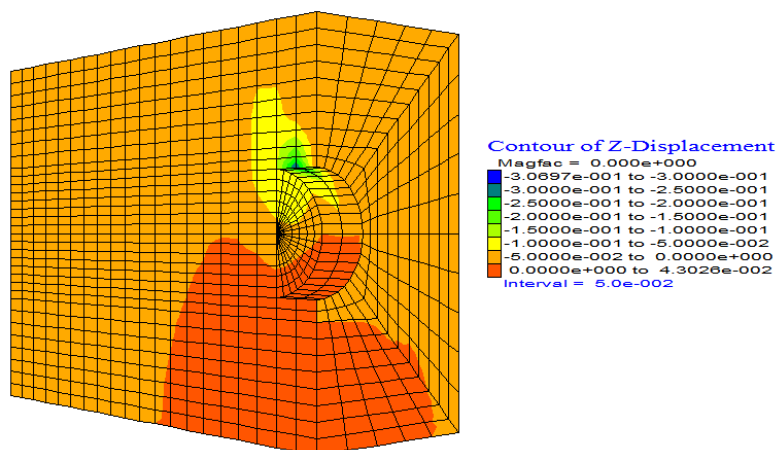
پس از مدل سازی شرایط اولیه، میزان نشست ها و تغییر مکان های ایجاد شده به ازای مترهای مختلف حفاری در دو شرایط استفاده و عدم استفاده از سیستم فورپولینگ با انجام تحلیل هایی در FLAC^{TD} مورد بررسی قرار گرفته است. شکل (۹) وضعیت نشست قائم ایجاد شده به ازای ۲ و ۴ متر حفاری تونل را نشان می دهند.

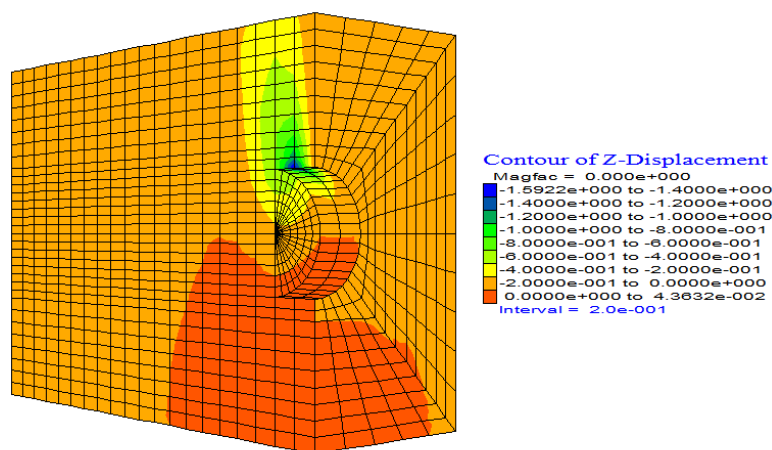
شکل ۹- الف: نشست به ازای ۲ متر حفاری با سیستم فورپولینگ

شکل ۹- ب: نشست به ازای ۲ متر حفاری بدون سیستم فورپولینگ

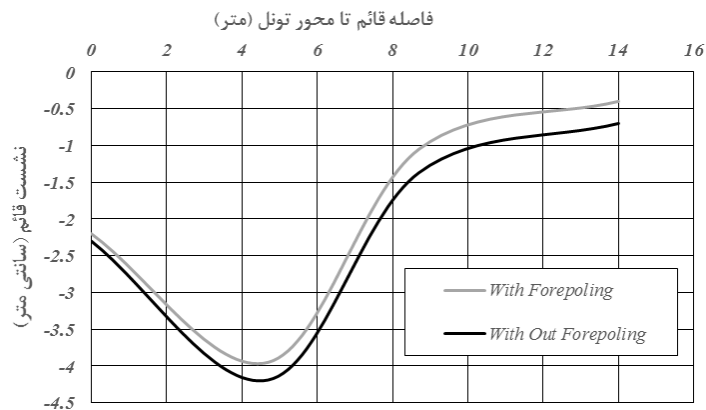
شکل ۹- پ: نشست به ازای ۴ متر حفاری با سیستم فورپولینگ

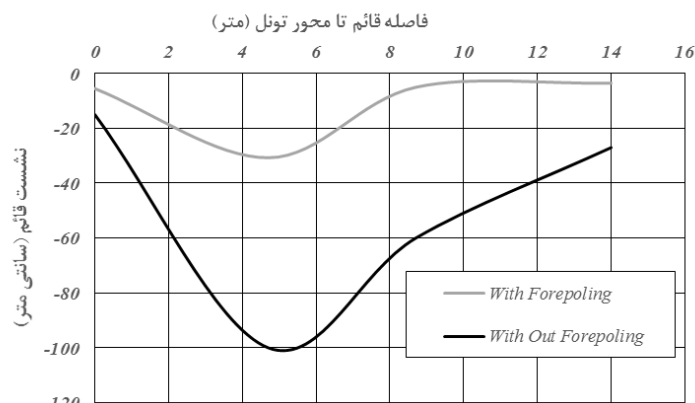
شکل ۹- ت: نشست به ازای ۴ متر حفاری بدون سیستم فورپولینگ

۵- تفسیر نتایج تحلیل عددی

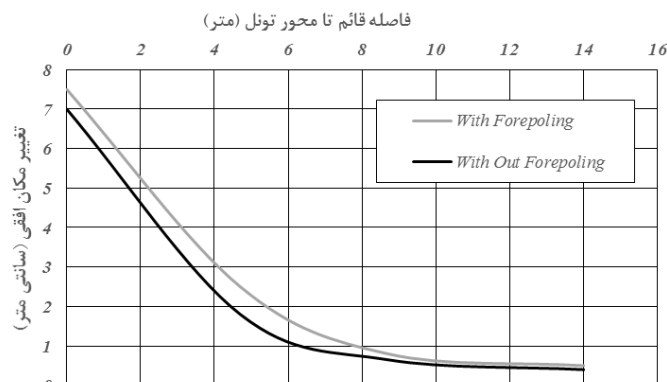
با انجام تحلیل‌های عددی در دو حالت استفاده و عدم استفاده از سیستم فورپولینگ، مقادیر تغییر مکان‌های قائم و افقی در ترازهای محور تونل، تاج تونل، بالای تامپون و سطح زمین برداشت و مقایسه‌ای میان حالت عادی و شرایط پایدار شده با فورپولینگ انجام شده است. نمودارهای (۱) به مقایسه نشست قائم و نمودارهای (۲) به مقایسه تغییر مکان افقی در ترازهای مذکور می‌پردازند.

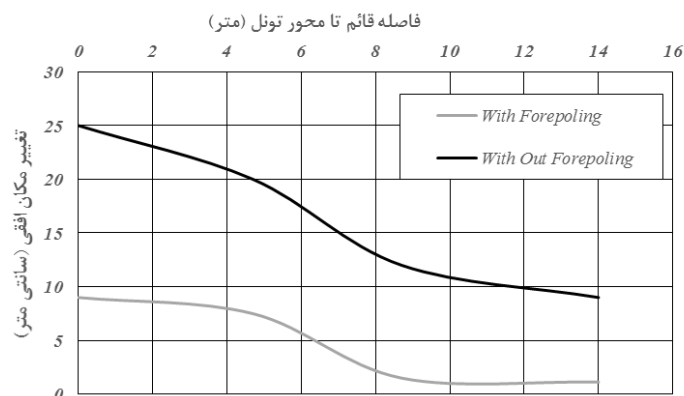
نمودار ۱- الف: نشست قائم در ترازهای مختلف به ازای ۲ متر حفاری

نمودار ۱- ب : نشست قائم در تراز های مختلف به ازای ۴ متر حفاری

نمودار ۲- الف : تغییر مکان افقی در تراز های مختلف به ازای ۲ متر حفاری

نمودار ۲- ب : تغییر مکان افقی در تراز های مختلف به ازای ۴ متر حفاری

مطابق نمودارهای (۱) می توان اظهار داشت، استفاده از سیستم فورپولینگ به طور کلی موجب افزایش پایداری در سینه کار می شود. این مسئله بویژه در مترژ حفاری بیشتر نمایان می شود، بنحوی که استفاده از سیستم فورپولینگ مقادیر نشست های قائم در سطح زمین را از حدود ۳۰ سانتی متر به کمتر از ۳/۵ سانتی متر محدود می کند. از بررسی وضعیت تغییر مکان افقی در ترازهای مختلف می توان اظهار داشت که بهره گیری از سیستم فورپولینگ مقادیر تغییر مکان جانبی به ازای ۴ متر طول حفاری را از ۷ سانتی متر به کمتر از ۲ سانتی متر کاهش داده است. این موضوع در نمودار (۲-ب) نشان داده شده است.

۶- نتیجه‌گیری

در تونل‌سازی یکی از شیوه‌های موثر افزایش خصوصیات ژئومکانیکی خاک و جلوگیری از نشست زمین در سازه‌های زیرزمینی کم عمق، استفاده از سیستم فورپولینگ می‌باشد. از این سیستم می‌توان جهت ایجاد چتری از خاک تقویت شده، در جلوی سینه کار در حال پیشروی تونل به منظور جلوگیری از نشست سطح زمین و کاهش جابجایی‌ها استفاده نمود. در این پژوهش به بررسی اثر استفاده از این سیستم و تاثیر آن بر نشست‌های ایجاد شده به ویژه در سطح زمین با شبیه‌سازی سه بعدی عددی و به کمک نرم افزار تفاضل محدود $FLAC^{3D}$ پرداخته شد. از جمله مهمترین نتایج این بررسی می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱- استفاده از سیستم فورپولینگ به طور کلی موجب افزایش پایداری در سینه کار می‌شود. این موضوع با افزایش مترائ طولی حفاری بیشتر نمود می‌یابد.
- ۲- استفاده از دو شبکه فورپولینگ با فواصل عرضی ۵۰ سانتی متر و آرایش مثلثی در سینه کار حفاری منجر به کاهش ۹۰ درصدی نشست‌های قائم و ۷۰ درصدی تغییر مکان‌های افقی گردیده است.
- ۳- استفاده از فورپولینگ می‌تواند مترائ حفاری ایمن بدون وارد کردن فشار به دیواره‌ها و یا هرگونه عملیات لاینینگ را حدود ۵۰ درصد افزایش دهد.

مراجع

- [۱] G. W. Rhodes and J. L. Kauschinger, "Microtunnelling provides structural support for large tunnels with shallow cover," *North American Tunneling*. Rotterdam: Balkema AA, pp. ۴۴۳-۴۴۹, ۱۹۹۶.
- [۲] S. Satoh, S. Furuyama, Y. Murai, and T. Endoh, "Construction of a subway tunnel just beneath a conventional railway by means of large-diameter long pipe-roof method," *North American Tunneling*, vol. ۹۶, pp. ۱۲۵-۱۳۷, ۱۹۹۶.
- [۳] B. B. Chloride, E. E. P. Bureau, and H. H. E. P. Arrestor, "Technical Guideline on Environmentally Sound Management of Mercury Waste .Version ۲۴ July ۲۰۰۷.
- [۴] D. Peila, "A theoretical study of reinforcement influence on the stability of a tunnel face," *Geotechnical & Geological Engineering*, vol. ۱۲, pp. ۱۴۵-۱۶۸, ۱۹۹۴.
- [۵] K. Date, R. Mair, and K. Soga, "Reinforcing effects of forepoling and facebolts in tunnelling," in *Proceedings of the ۶th international symposium (IS-Shanghai ۲۰۰۸)*, ۲۰۰۸, pp. ۶۳۵-۶۴۱.
- [۶] A. Juneja, A. Hegde, F. Lee, and C. Yeo, "Centrifuge modelling of tunnel face reinforcement using forepoling," *Tunnelling and Underground Space Technology*, vol. ۲۵, pp. ۳۷۷-۳۸۱, ۲۰۱۰.
- [۷] P. Kontothanassis, N. Koronakis, A. Karinas, and S. Massinas, "Design and construction of NATM underground station tunnel by using the forepoling method in difficult conditions for Athens Metro," *Atlas of Oculoplastic and Orbital Surgery*, p. ۲۶۵, ۲۰۰۹.
- [۸] S. O. Choi and H.-S. Shin, "Stability analysis of a tunnel excavated in a weak rock mass and the optimal supporting system design," *International Journal of Rock Mechanics and Mining Sciences*, vol. ۴۱, pp. ۸۷۶-۸۸۱, ۲۰۰۴.
- [۹] دزیانیان، حمیدرضا و رحمان دارای، استفاده از فورپولینگ جهت ریزش برداری تونل شبلی قطعه ۲ الف با نگرشی بر ویژگی‌های ژئوتکنیکی ساختگاه، ششمین همایش زمین شناسی مهندسی و محیط زیست ایران، تهران، انجمن زمین شناسی مهندسی ایران، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۸.
- [۱۰] مطهری، محمدرضا و محمود وفائیان، تحلیل اجزای محدود روش چتری در تونل‌سازی، چهارمین کنگره ملی مهندسی عمران، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۸۷.
- [۱۱] M. Budhu, "Soil mechanics and foundations, ۳e," ed: Wiley ISBN, ۲۰۱۱.
- [۱۲] F. D. Itasca, "Fast Lagrangian Analysis of Continua in ۳ Dimensions, Version ۴.۰," Minneapolis, Minnesota, Itasca Consulting Group, vol. ۴۳۸, ۲۰۰۹.